

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 198/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpených advokátom JUDr. Františkom Vavráčom, Horná 51, Banská Bystrica, proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 6 C 178/2014-540 z 28. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. februára 2023 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) uznesením Okresného súdu Brezno (ďalej len „okresný súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovatelia navrhujú napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a priznať im náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutého rozhodnutia vyplýva, že sťažovatelia sú účastníkmi konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 178/2014 v postavení žalobcov proti žalovaným:

1. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] 2. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a 3. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „žalovaní“), o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

3. Sťažovatelia ústavnou sťažnosťou napádajú uznesenie okresného súdu č. k. 6 C 178/2014-540 z 28. novembra 2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí sťažnosti sťažovateľov proti uzneseniu č. k. 6 C 178/2014-526 z 12. septembra 2022 o výške náhrady trov konania, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom.

4. Okresný súd rozsudkom č. k. 6 C 178/2014-322 z 10. júla 2019 určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva sťažovateľov patrí nehnuteľnosť v k. ú. ■■■■■ vedená Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom na ■■■■■ ako pozemok s parc. č. ■■■■■, zastavané plochy a nádvoría s výmerou ■■■■■ vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok) a priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 % (III. výrok).

5. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 Co 153/2018-294 zo 16. apríla 2019 odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 178/2014-206 z 27. marca 2018 vo výrokoch II a III a priznal žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Uznesením okresného súdu č. k. 6 C 178/2014-322 z 10. júla 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom okresný súd rozhodol o výške priznaných trov tak, že sťažovatelia sú povinní zaplatiť žalovaným spoločne a nerozdielne trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 8 933,18 eur.

7. Na základe podania žalovaných z 26. júla 2019 okresný súd opravným uznesením č. k. 6 C 178/2014 420 z 20. januára 2021 opravil výrok uznesenia č. k. 6 C 178/2014-322 z 10. júla 2019 tak, že „*Žalobcovia 1/ a 2/ rade sú povinní zaplatiť žalovaným v 1/, 2/, a 3/ rade spoločne a nerozdielne trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 9 032,68 Eur.*“.

8. Proti uzneseniu č. k. 6 C 178/2014-322 z 10. júla 2019 podali sťažovatelia sťažnosť 30. júla 2019, ktorú odôvodnili tým, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení prevzal závery z vyúčtovania trov od právnej zástupkyne žalovaných a nedostatočne preskúmal tarifu predmetného sporu, podľa ktorej bola výška trov určovaná. Podľa ich názoru je cena nehnuteľností, z ktorej sa vychádza pri výške tarify, nesprávne vyčíslená a má byť nižšia. Svoje tvrdenia podložili cenami v zákone Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pozemkových úpravách“), ktorý spolu s vykonávacím predpisom určuje hodnotu a cenu nehnuteľností.

9. Podaním z 15. marca 2021 sťažovatelia v reakcii na doručenie opravného uznesenia č. k. 6 C 178/2014-420 z 20. januára 2021 spochybnili správnosť postupu okresného súdu vo veci a poukázali na to, že dosiaľ nebolo rozhodnuté o ich sťažnosti z 30. júla 2019 proti uzneseniu č. k. 6 C 178/2014-322 z 10. júla 2019 o výške náhrady trov konania, ktorou namietali správnosť postupu pri určovaní tarify, od ktorej sa odvíjala výška trov. Navrhli, aby okresný súd napadnuté uznesenie zmenil a rozhodol o náhrade trov konania v zákonnej výške.

10. Uznesením č. k. 6 C 178/2014-431 z 29. marca 2021 okresný súd rozhodol tak, že uznesenie č. k. 6 C 178/2014-332 z 10. júla 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 6 C 178/2014-420 z 20. januára 2021 zrušil.

11. Uznesením č. k. 6 C 178/2014-526 z 12. septembra 2022, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, okresný súd rozhodol tak, že „sťažovatelia sú povinní zaplatiť žalovaným v 1/, 2/, a 3/ rade spoločne a nerozdielne trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 9.221,59 Eur.“.

12. Proti tomuto uzneseniu podali sťažovatelia sťažnosť 12. októbra 2022. Sťažovatelia argumentovali, že ak sudca uznal v zrušujúcom uznesení, že ohodnotenie nehnuteľností, pokiaľ ich vykonali realitné kancelárie, nie je možné prijať a použiť pri určení tarifnej hodnoty advokáta, je teda potrebné brať do úvahy druhovú rôznorodosť pozemkov a reálne možnosti zmeny. Sťažovatelia poukázali na to, že súd sa musí vysporiadať s právnou otázkou, aký charakter majú uvedené pozemky a či ide o poľnohospodársku pôdu alebo stavebný pozemok. Až keď bude vyriešená táto právna otázka, prichádza do úvahy vyhotovenie znaleckého posudku, ale takého znalca a z takého odboru, ktorý bude korešpondovať s vyriešením tejto právnej otázky. Sťažovatelia poukázali na skutočnosť, že ustanovený znalec bol nekompetentný, pretože ide o znalca z odboru stavebníctva. Na základe uvedeného sa preto sťažovatelia domnievajú, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bolo nezákonné, pretože nezobral do úvahy podanú sťažnosť, na základe ktorej došlo k zrušeniu predchádzajúceho uznesenia. Sťažovatelia uviedli, že všeobecná hodnota pozemku nie je univerzálny právny pojem, lebo je potrebné rozlišovať všeobecnú cenu pozemku pri stavebných pozemkoch a všeobecnú cenu pozemkov pri poľnohospodárskej pôde a túto otázku nemôže riešiť nekompetentný znalec.

13. Ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením okresného súdu č. k. 6 C 178/2014-540 z 28. novembra 2022 bolo rozhodnuté o zamietnutí sťažnosti sťažovateľov.

II.

Argumentácia sťažovateľov

14. Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažovatelia podali túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentujú, že napadnuté uznesenie je podľa sťažovateľov arbitrárne a zjavne neodôvodnené.

15. Sťažovatelia argumentujú, že okresný súd vychádzal z cenového ohodnotenia realitnej kancelárie vo výške 35 eur/m² a cenového ohodnotenia realitnej kancelárie vo výške 40 eur/m² a oznámenia obce Bystrá o hodnote pozemkov vo výške 33 eur/m², pričom predmetom nároku na jednej strane boli parcely č. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], teda spolu súhrnne TTP s výmerou [REDAKOVANÉ], a na druhej strane parcela v registri „C“ č. [REDAKOVANÉ] – zastavaná plocha a nádvorie s výmerou [REDAKOVANÉ]. Z týchto v katastri uvedených kultúr vyplýva, že išlo o dve skupiny parciel, ktoré nie sú rovnorodé. Táto nerovnorodosť mala byť rozhodujúcou aj pri spôsobe ocenenia tej-ktorej kultúry.

16. Sťažovatelia poukazovali na to, že rôzne cenové predpisy vždy zohľadňujú východiskovú kultúru. Podľa § 9 ods. 3 zákona o pozemkových úpravách ak tento zákon neustanovuje inak, hodnota pozemkov sa určí podľa druhu pozemku vedeného v katastri nehnuteľností a podľa bonitovaných pôdnoekologických jednotiek. Inak podľa § 6 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov predmetné ustanovenie určuje predmet dane z pozemkov podľa ich členenia tak, že podľa § 6 ods. 1 písm. a) vzhľadom na legislatívny odkaz číslo 7, ktorý smeruje podľa vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky k definícii kultúry vedenej v evidencii nehnuteľností, § 6 ods. 1 písm. e) uvádza stavebné pozemky. V súhrne

to znamená, že rozdielnosť predmetov musí nájsť svoj odraz aj v rôznorodosti a nutnom rozlišovaní medzi pozemkami stavebnými a pozemkami poľnohospodárskymi s jasným dopadom na zásadnú rozdielnosť pri stanovení všeobecnej ceny pri poľnohospodárskych pozemkoch a stanovení všeobecnej ceny pri stavebných pozemkoch.

17. Sťažovatelia tvrdili, že základné rozlišovanie kultúr vo vzťahu k jednotlivým parcelám, ktoré boli predmetom nároku, neboli brané do úvahy, hoci ide o nerovnorodé predmety, čo vyústilo do arbitrárneho rozhodnutia. Zmiešavanie kultúry TTP a kultúry zastavanej plochy je neprípustné, lebo popretie ich zákonného definovania vytvorilo extrémne vysokú tarifu predmetu sporu a malo zásadný dopad na postavenie sťažovateľov.

18. K predloženému znaleckému posudku z 24. apríla 2021 sťažovatelia namietali jeho správnosť pre kompetenčnú prekážku, keď znalecký posudok vypracoval [REDAKOVANÉ] ev. č. [REDAKOVANÉ], z odboru stavebníctva, odvetvia 370900. Druhou námietkou bolo, že musí ísť o takú všeobecnú cenu, ktorá je daná v mieste a čase, ale vždy v rozsahu takého predmetu, ktorého sa táto cena dotýka. Ak ide o poľnohospodársku pôdu, tak to má byť všeobecná cena poľnohospodárskej pôdy, a nie stanovovať pre tieto pozemky kultúru „stavebné pozemky“.

19. Sťažovatelia tiež predniesli námietku, že v daných súvislostiach ide o neprípustný dôkaz, pretože takýto znalecký dôkaz nemôže byť nositeľom takej relevantnej informácie, ktorá z hľadiska právneho posúdenia nie je určujúca. Zásadná námietka z uvedeného je v tom, že znalec neposudzoval právny vzťah podľa relevantného právneho predpisu, ignorujúc záväzný a hodnoverný údaj katastra. Takýmto postupom dochádza zrejme k obchádzaniu zákona, keď sú brané do úvahy také skutočnosti, ktoré na daný právny vzťah nedopadajú.

20. Problém nie je v tom, že znalecký posudok bol vyhotovený, ale v tom, že znalec nebol oprávnený posudzovať právne východiská na ocenenie daných nehnuteľností.

21. Podľa sťažovateľov okresný súd napadnutým rozhodnutím nezohľadnil ich námietky proti znaleckému posudku, pretože z názoru okresného súdu prezentovaného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pozemky výhradne v zastavanom území sa oceňujú znalcom z odboru stavebníctva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

22. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

23. Napadnuté uznesenie sťažovatelia považujú za arbitrárne a zjavne neodôvodnené, keďže znalecký posudok, z ktorého okresný súd vychádzal pri určení výšky náhrady trov konania, vypracoval znalec z odboru stavebníctva, ktorý pri oceňovaní nezohľadnil rôzny druh pozemkov, čím došlo k porušeniu označených práv sťažovateľov.

24. Ústavný súd prioritne uvádza, že nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov (I. ÚS 31/05). Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neudržateľné (podobne aj IV. ÚS 43/04).

25. Ústavný súd k vzťahu medzi čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už judikoval, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07).

26. Rozhodovanie o náhrade trov konania je integrálnou súčasťou súdneho konania, a preto všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže rozhodnutím, ako aj postupom predchádzajúcim jeho vydaniu, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo účastníka konania na súdnu ochranu (obdobne II. ÚS 56/05). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je *ratione materiae* aj právo na rozhodnutie o trovách konania, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robins c. Spojene kráľovstvo z 23. 9. 1997).

27. Z judikatúry ústavného súdu (IV. US 248/08) vyplýva, že rozhodovanie o trovách konania pred všeobecnými súdmi zásadne patrí do právomoci týchto súdov, pri ktorom sa prejavujú atribúty ich nezávislého súdneho rozhodovania. Ústavný súd preto iba celkom výnimočne podrobnejšie preskúmava rozhodnutia všeobecných súdov o trovách konania. Vo všeobecnosti platí, že pochybenie pri rozhodovaní o náhrade trov konania spravidla nedosahuje samo osebe takú intenzitu, na základe ktorej možno vysloviť porušenie základných práv a slobôd, akokoľvek sa môže účastníka konania citelne dotknúť. Ústavný súd pri posudzovaní problematiky trov konania, t. j. problematiky vedľajšej vo vzťahu k predmetu konania pred všeobecnými súdmi, postupuje nanajvýš zdržanlivo a k zrušeniu napádaného výroku o trovách konania sa uchýli iba výnimočne, napr. keď zistí, že došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu extrémnym spôsobom alebo že bolo zasiahnuté aj iné základné právo (II. ÚS 31/04, IV. ÚS 311/2012, IV. ÚS 210/2013, IV. ÚS 192/2014).

28. Ústavný súd teda skúmal, či sa okresný súd odchýlil od prípustného výkladu aplikovaných právnych noriem a pristúpil k preskúmaniu zlučiteľnosti napadnutého uznesenia okresného súdu č. k. 6 C 178/2014-540 z 28. novembra 2022 s ústavou a dohovorom.

29. Z napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že uvedené pozemky sa nachádzajú výhradne v zastavanom území a na ohodnocovanie pozemkov v zastavanom území obcí prislúcha znalec z odboru stavebníctva (bod 11 odôvodnenia).

30. Z napadnutého rozhodnutia okresného súdu ďalej vyplýva, že s argumentom sťažovateľov, že vyšší súdny úradník ignoroval argumenty zákonného sudcu v zrušujúcom uznesení, nemožno súhlasiť. Podľa názoru okresného súdu namietané skutočnosti uvedené v sťažnosti sťažovateľov boli zohľadnené v uznesení č. k. 6 C 178/2014-431 z 29. marca 2021. Doplňujúce stanovisko k sťažnosti z 13. mája 2021 vyšší súdny úradník zobral do úvahy a vyzval znalca [REDACTED], aby zodpovedal otázky, ktoré súdu neboli jasné a pre ktoré zrušil uznesenie č. k. 6 C 178/2014-322. Znalec vyjadrením z 21. augusta 2021 okresnému súdu dostatočne vysvetlil, že na ohodnotenie

pozemkov v zastavanom území prislúcha znalec z odboru stavebníctva. Svoje tvrdenie doplnil potvrdením obce Bystrá, z ktorého jednoznačne vyplýva, že ide o pozemky v zastavanom území (intravilán). Ďalej doplnil, že príslušnosť na ohodnotenie pozemkov, ktoré sa nachádzajú v zastavanom území, majú na starosti znalci z odboru stavebníctva, s čím sa okresný súd plne stotožňuje. Na základe uvedeného tak súd pokladá argument sťažovateľov v podanej sťažnosti, že znalecký posudok mal vykonať znalec z odboru poľnohospodárstva, za nesprávny (bod 11 odôvodnenia).

31. Okresný súd v tejto súvislosti v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že sa nestotožnil s názorom sťažovateľov v podanej sťažnosti, ktorý spočíval v tom, že znalecký posudok vykonal nekompetentný znalec z odboru stavebníctva.

32. Okresný súd uzavrel, že sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol (bod 12 odôvodnenia).

33. V súvislosti so sťažovateľmi naformulovanými námietkami arbitrárnosti atakujúcimi odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu ústavný súd uvádza, že arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 ústavy.

34. Po preskúmaní relevantných častí napadnutého uznesenia okresného súdu ústavný súd konštatuje, že nedostatky ústavnoprávnej relevancie vo veci sťažovateľov nezistil. Ústavný súd považuje názor okresného súdu, podľa ktorého na vyhotovenie znaleckého posudku na určenie všeobecnej hodnoty pozemkov v zastavanom území obce (intravilán) sú oprávnení znalci z odboru stavebníctva, za ústavne udržateľný.

35. Ústavný súd uzatvára, že v posudzovanej veci nezistil, že by napadnutým rozhodnutím okresného súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľov. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd sa vysporiadal s podstatnými námietkami sťažovateľov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. K porušeniu označených práv sťažovateľov nedošlo z dôvodu, že námietky, ktoré sťažovatelia formulovali v ich sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, posúdil okresný súd materiálnym spôsobom, teda podľa ich skutočného obsahu, konfrontoval ich so závermi všeobecných súdov, z čoho vyvodil, že znalecký posudok v danom prípade urobil kompetentný znalec s odboru stavebníctva, a preto okresný súd sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zamietol.

36. Na základe dosiaľ uvedeného ústavný súd konštatuje, že okresný súd sťažovateľom primeraným spôsobom vysvetlil podstatu právnej úpravy aplikovanej v ich veci. Ústavne konformným spôsobom reagoval na všetky námietky vznesené sťažovateľmi v ich sťažnosti proti uzneseniu, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, pričom jeho úvahy vyplývajúce z napadnutého

rozhodnutia rešpektovali zákonné limity. Odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí okresného súdu preto možno považovať za ústavne akceptovateľné. Ústavný súd preto nezistil v skutkových a právnych záveroch napadnutého rozhodnutia okresného súdu nič, čo by nasvedčovalo jeho arbitrárnosti alebo ústavnej neakceptovateľnosti, pre ktoré by mohlo byť považované za ústavne nekonformné.

37. Okresný súd sa s námietkami sťažovateľov vysporiadal ústavne udržateľným spôsobom. Skutočnosť, že sťažovatelia sa s právnym názorom okresného súdu nestotožňujú, nestačí na prijatie záveru o zjavnej arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom vo veci.

38. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

39. Ak okresný súd ústavne konformným a akceptovateľným spôsobom dospel k názoru, že znalecký posudok v danom prípade urobil kompetentný znalec s odboru stavebníctva, pričom vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil dôvody, ktoré viedli k tomuto záveru, a tento názor nebol ústavným súdom vyhodnotený ako svojvoľný (a teda ústavne neudržateľný), je zjavné, že absentuje akákoľvek príčinná súvislosť medzi uznesením okresného súdu a označenými právami sťažovateľov.

40. K namietanému porušeniu základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ústavy je potrebné uviesť, že sťažovatelia namietajú jeho porušenie v spojení s namietaným porušením ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru alebo v nadväznosti na toto porušenie. Keďže ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, je zjavné, že nemohlo dôjsť ani k porušeniu týchto sťažovateľmi označených práv hmotného charakteru.

41. Sťažovatelia v petite ústavnej sťažnosti nesprávne namietali aj porušenie základného práva na ochranu majetku podľa čl. 1 listiny. Ústavný súd konštatuje, že v čl. 1 listiny nie je upravené základné právo na ochranu majetku, keďže v odseku 1 tohto článku sa uvádza, že ústavné zákony, iné zákony a ďalšie právne predpisy, ich výklad a používanie musia byť v súlade s listinou a v odseku 2 tohto článku sa uvádza, že základné práva a slobody uvedené v listine sú pod ochranou ústavného súdu.

42. Pretože v danom prípade okresný súd pri svojom rozhodovaní nevybočil z existujúceho rámca platných a účinných právnych predpisov a svoje závery dostatočným spôsobom odôvodnil, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľmi uplatnené námietky atakujúce arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia sú zjavne neopodstatnené, teda nesignalizujú existenciu príčinnej súvislosti s možným porušením ich práv podľa ústavy a dohovoru. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť

sťažovateľov odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

43. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a z dôvodu odmietnutia sťažnosti ako celku sa už ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľov uvedenými v ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu